

ת"פ 54702/08/17 - מדינת ישראל נגד ק"ר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54702-08-17 מדינת ישראל נ' ק"ר (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ק"ר

ע"י ב"כ עו"ד מחמד חאג' יחיא

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני.

מהחלק הכללי של כתב האישום עולה, כי בזמנים הרלבנטיים היו הנאשם והגב' רד"ר (להלן - **המתלוננת**) בני זוג נשואים ולהם שני ילדים משותפים, אשר התגוררו כולם יחד.

באישום הראשון מפורט, כי ביום 25.8.2017, חיכה הנאשם למתלוננת בסמוך לביתם המשותף, וכשהגיעה, החל לצעוק עליה ודרש לדעת היכן הייתה ועם מי הלכה, תוך שהוא הולם בידו בתמונה שהייתה תלויה על הקיר בבית, דבר שהביא לשבר הזכוכית. המתלוננת ביקשה להיכנס לשירותים, אך הנאשם אחז בשערה וזרק אותה על אסלת השירותים. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של **תקיפה סתם של בת-זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**).

באישום השני מפורט, כי כחודשיים לפני מועד האירוע נשוא האישום הראשון, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. אז תפס הנאשם את המתלוננת בגרונה, חנק אותה ובאמצעות ידו האחרת איים עליה בתנועת אגרוף לכיוון פניה. ההתקפה הופסקה לאחר שהנאשם הבחין בבתו הקטנה שהייתה בבית וברחה מן המקום. בגין כך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירות של **תקיפה סתם של בת-זוג, ואיומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

מהלך הדין

הנאשם היה עצור מעצר ממש בתיק זה בין התאריכים 25.8.2017 עד ל-29.10.2017 ומיום 1.3.2018 ו-21.3.2018 ושוחרר על-ידי, בהסכמת הצדדים, לאחר שאלו הגיעו להסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, אך כלל הסכמה לשלוח את הנאשם ל"בית נועם" לצורך תהליך טיפולי, תוך הטלת צו פיקוח מעצרים.

ביום 25.6.2018, לנוכח התקדמות הנאשם בטיפול ובהתאם להמלצת שירות המבחן, הוריתי על ביטול התנאים המגבילים, למעט איסור יצירת הקשר וההתקרבות למתלוננת ולילדים המשותפים.

ביום 4.10.2018 הדיון נדחה פעם נוספת לבקשת שירות המבחן, לנוכח התהליך הטיפולי שעבר הנאשם, כאשר בדיון צוין, שפני בני הזוג לגירושין, ואף מתקיימים הליכים פורמליים בהקשר זה.

יצוין, כי במהלך כל תקופת המשפט לא נרשמו הפרות של תנאי השחרור.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים לאורך ההליך המשפטי.

מהתסקירים עולה כי הנאשם, יליד מאוריציוס, כבן 37, עלה ארצה בשנת 2004, ולו שני ילדים מנישואיו למתלוננת - בני 10 ו-7. הוא סיים 12 שנות לימוד ויצא את ארצו לאחר הלימודים לצרכי עבודה. בהיותו כבן 18 וחצי עלה ארצה, בה שהה תקופה לא ארוכה, או אז הכיר את המתלוננת. הנאשם שב לארצו, והמתלוננת הצטרפה אליו לשם, והם נישאו בנישואין אזרחיים. בשנת 2004 עלה לישראל באופן פורמלי יחד עם המתלוננת, ועבד בעבודות שונות, כאשר בהמשך סבל מפגיעה פיזית בעבודה, אירוע שנחווה על-ידו כאירוע משברי, שעמד גם ברקע האירועים נשוא כתב האישום. לנאשם אין עבר פלילי ולא נפתחו נגדו תיקים אחרים. שירות המבחן מעריך כי המשבר שחווה הנאשם בעקבות פציעתו וכן בעקבות תמיכה של עורף משפחתי, היה משבר משמעותי שהובילו להתנהג בכוונות, כשהוא עצמו נעדר דפוסים עברייניים. השירות עמד על כך שהטיפול שעבר הנאשם ב"בית נועם" לא הושלם בשל קשיים של הנאשם, אך בה בעת הנאשם המשיך לשתף פעולה גם במסגרת טיפולית שאינה "בית נועם", אלא המרכז למניעת אלימות במשפחה ברעננה, שבה הצליח להתמיד ולהגיע לתוצאות משמעותיות, בעיקר מבחינת נטילת האחריות למעשים, הבנת הפסול שבהם, ורכישת כלי התמודדות. שירות המבחן עמד על כך שלנאשם לא נפתחו תיקים חדשים ועל-כן המליץ על המשך הטיפול במסגרת צו מבחן, הטלת מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טענה כי ביחס לעבירת התקיפה המתחם הוא בין 6 ל-12 חודש מאסר ובאישום השני, הכולל גם איומים המתחם הוא בין 8 ל-18 חודשי מאסר, כשל אירוע הוא אירוע נפרד. במכלול השיקולים עתרה המאשימה ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של, וזאת לנוכח הטעמים הבאים

עמוד 2

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש לייחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה. בענייננו, רמת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית ומעלה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכננות, אלא בעבירות שנעברו בעידנא דרחיתא. אלא שכאשר מדובר בשני אירועים שאחד מהם אף בנוכחות הבת הקטנה, הדבר מלמד על כשל ערכי והתנהגותי (על תיקונו, באמצעות הטיפול שעבר הנאשם, אעמוד בהמשך); הנאשם גרם נזק פיזי ונפשי למתלוננת; הנזק הפוטנציאלי הגלום בעבירות אלימות במשפחה רב לנוכח מידת הפגיעה במרקם המשפחתי בכללותו, כפי שעולה גם מנסיבות האישום השני ביחס לבתם המשותפת של בני הזוג שהייתה עדה לאירוע.

מדיניות הענישה הנוהגת - בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירות אלימות במשפחה. ר' למשל רע"פ 11/15 **פלוני נ' מ"י** (מיום 20.1.2015) (להלן - **עניין פלוני**), שם הוזכרו דבריו של כב' השופט ג'ובראן בתיק אחר: "פעמים רבות שרוי התוקף בקונספציה שגוי לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף, כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית [ע"פ 792/10 מ"י נ' פלוני (מיום 14.2.2011)].

יצוין, כי הפסיקה מגוונת עד מאוד, בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה, אך בתי המשפט אינם מהססים להטיל עונשי מאסר ואף ממושכים בגין מקרי אלימות במשפחה, לרוב כשאלו מלווים בתקיפה חבלנית ובאירועים מרובים. **בעניין פלוני** אושר מתחם שבין 6 עד 15 חודשי מאסר והושת עונש של 7 חודשי מאסר למי שהורשע בשני אירועים של תקיפה חבלנית ואיומים כלפי בת זוגו; ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מ"י** (מיום 2.5.2016) אושר מתחם ענישה שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר, ונגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, בגין אירוע שבו משך נאשם בשערות אשתו, הטיחה בקיר וחנק אותה. בע"פ (ירושלים) 11194-01-16 **מ"י נ' פלוני** (מיום 6.12.2016) אושר עונש של של"ץ, מאסר על תנאי ופיצוי בנסיבות חמורות ממקורו, של 3 מקרי תקיפה חבלנית של בת זוג. שם דובר במתחם המתחיל משל"ץ נרחב במקרים חריגים ובדרך כלל עבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין חודשיים מאסר לרבות בעבודות שירות, ועד ל-12 חודשי מאסר.

בשים לב לסמיכות הזמנים שבו אירעו האירועים, וזהות הצדדים באירוע וטיבם, אני קובע כי מתקיים מבחן הקשר ההדוק, שמאפשר להתייחס אליהם כאל אירוע אחד [ר': ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מ"י** (מיום 29.10.2014)].

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: בשל נסיבותיו הייחודיות של הנאשם, שמלבד אשתו, אין לו קרוב או מודע אחר בארץ, הוא שהה במעצר ממש (תנאים קשים מתנאי מאסר ממש) תקופה ארוכה למדי, והדבר היווה עבורו חוויה קשה ומרתיעה; הנאשם והמתלוננת מצויים בהליכי גירושין; הנאשם נטל אחריות למעשים, עבר טיפול שבו שיתף פעולה, וזאת מבלי שהפר תנאים לאורך תקופה ארוכה; לנאשם אין עבר פלילי.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם שקבעתי, לנוכח התהליך הטיפולי שעבר הנאשם ושבו הוא מתמיד, העובדה שלא הפר תנאים ותקופת המעצר הממושכת שבה שהה טרם הטיפול, ומבלי שהובטח לו דבר מבחינה עונשית.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים וחצי מאסר בפועל בניכוי מלא של ימי מעצרו - משמעות הדבר שהוא אינו צריך להמשיך ולרצות תקופת מאסר נוספת;
- ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות במשפחה בתוך שלוש שנים מהיום, למעט איומים;
- ג. 3 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת איומים כלפי בן משפחה, בתוך שלוש שנים מהיום;
- ד. בהתאם להמלצת שירות המבחן, מטיל על הנאשם צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. במהלך תקופה זו הנאשם מחויב בשיתוף פעולה עם שירות המבחן, כאשר מובהר כי הפרת הצו תוכל להביא לפתיחה מחודשת של המשפט וגזירת עונשו של הנאשם, לרבות עונש מאסר.
- ה. 2,000 ₪ פיצוי למתלוננת. הפיצוי ישולם עד ליום 1.7.201. אי עמידה בתשלום יביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ו. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עביר אלימות במשפחה לרבות איומים כלפי בן משפחה במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, במעמד הצדדים.